

WIERNI CHRZEŚCIJAŃSKIEJ KULTURZE

Przeżywanie Wielkiego Jubileuszu ma w nas wszystkich ożywić poczucie odpowiedzialności za kulturę, którą wspólnie kształtujemy, starając się przejąć zasadami Ewangelii całe nasze życie.

Dwadzieścia lat temu Jan Paweł II przypomniał w swym wystąpieniu w siedzibie UNESCO w Paryżu, że „człowiek żyje prawdziwie ludzkim życiem dzięki kulturze. [...] Kultura jest tym, przez co człowiek staje się bardziej człowiekiem.” (2 VI 1980 r., Paryż).

Powracamy do tych słów w Europie, która przeżyła w tym stuleciu dramat dwóch wielkich wojen i dwóch systemów totalitarnych zrodzonych z pogardy dla człowieka. Powracamy, aby w trzecim tysiącleciu budować kulturę życia opartą na szacunku dla człowieka odkupionego przez Chrystusa.

Staramy się rozpoznać konkretne zadania, które stawia przed nami Bóg, abyśmy w szczególnym czasie łaski potrafili wykorzystać te talenty, którymi On sam nas obdarzył. Abyśmy przezwyciężali pokusę łatwego narzekania na świat i kulturę współczesną. Byśmy, umocnieni łaską Ducha Świętego, który ustawicznie odnawia oblicze ziemi, potrafili twórczo działać, odnawiać, umacniać.

Podejmujemy wezwanie, by ukazać obecność chrześcijaństwa w kulturze.

Oprócz wielkich spotkań i dyskusji, istnieje wiele innych form wyrażania troski o kulturę środowiska, w którym żyjemy. Czynimy to, przywołując pamięć wielkich osobowości i wydarzeń związanych z dziejami naszej ziemi. Jestem wdzięczny wszystkim, którzy podejmują stałą troskę o ukazywanie wielorakich związków kultury i religii, chrześcijańskiej tradycji i zwyczajów.

Pragnę wyrazić moje głębokie uznanie tym wszystkim, którzy na co dzień starają się budować kulturę solidarności przez otwarcie na potrzeby środowiska.

Dołączmy starań, by ci, którzy starają się wielkodusznie budować chrześcijańską kulturę życia, nie czuli się osamotnieni w podejmowanych inicjatywach. Dziękuję Wam za współpracę z nimi i za wszystkie oznaki otwarcia na bolączki środowiska.

Ufam, że prezentowana pozycja ożywi w nas stałą troskę o te symbole kultury, które dają nam poczucie zakorzenienia w historii narodu i Kościoła.

† Damian Zimoń
Arcybiskup
Metropolita Katowicki

Katowice, maj 2000